

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ DE TURISME** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 352-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2004

Núm. 9

Presidència
de l'Honorable Sr. Pere Palau i Torres

Sessió celebrada dia 16 de setembre del 2004

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA RGE núm. 4615/04, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Conseller de Turisme, per tal d'informar sobre el viatge a Moscou dels dies 24, 25 i 26 de febrer del 2004.

114

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui i en primer lloc demanaria als diferents grups parlamentaris si hi ha alguna substitució.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, Pere Sampol substitueix Maria Antònia Vadell.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Alguna altra substitució? Aleshores no n'hi ha més.

Compareixença RGE núm. 4615/04, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Conseller de Turisme, per tal d'informar sobre el viatge a Moscou dels dies 24, 25 i 26 de febrer del 2004.

Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en la compareixença de l'Hble. Conseller de Turisme, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, mitjançant escrit número 4615/04, per tal d'informar sobre el viatge oficial a Moscou dels dies 24, 25 i 26 de febrer. Assisteix l'Hble. Conseller Sr. Joan Flaquer i Riutort, acompanyat... -no veig ningú-, acompanyat d'alts càrrecs que estan allí asseguts.

Té la paraula el conseller de Turisme per tal de fer l'exposició que li correspon.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc voldria explicar, com no pot ser d'una altra manera, el motiu d'aquesta compareixença voluntària, que vaig demanar tan aviat com es varen iniciar o generar els fets que avui motiven aquesta compareixença. No és habitual comparèixer a la Comissió de Turisme o a qualsevol altra comissió per explicar un viatge oficial, i és l'excepcionalitat d'aquest viatge, els fets que varen envoltar aquest viatge i la polèmica que va generar i ha generat, el que des del primer moment em va induir a sol·licitar voluntàriament comparèixer en aquesta comissió de Turisme.

Jo som -els ho puc assegurar, senyores i senyors diputats- el primer interessat en el fet que no quedi cap ombra de dubte en relació als fets reprovables que es varen produir i que han donat lloc també, ja, a l'assumpció de responsabilitats polítiques.

En primer lloc també voldria explicar per què es produeix aquest viatge oficial. Com tots vostès coneixen el sorteig oficial de la competició esportiva UEFA va agrupar el Reial Mallorca i l'Spartak de Moscou, i des del moment en què es coneix el resultat d'aquest sorteig el Govern decideix acompanyar l'expedició del Reial Mallorca en aquest partit per tres motius essencials; en primer lloc per ser un equip mallorquí que disputa una competició europea i donar suport amb la presència institucional a aquesta participació; en segon lloc per aprofitar les possibilitats promocionals que es podien derivar d'aquesta

presència del Mallorca a Rússia com a conseqüència de ser aquest un mercat de moltíssimes possibilitats de cara al futur; i en tercer lloc també per reforçar la presentació de l'olimpiada d'escacs a Calvià que es durà a terme durant aquest mateix any, tenint en compte l'interès que suscita aquest esport en els mercats dels països de l'est.

Conseqüentment es decideix acompanyar, com dic, el Mallorca, i la delegació oficial la composaven el president del Govern de les Illes Balears, el conseller de Turisme, el gerent en aquells moments de l'IBATUR, el cap de gabinet de la Conselleria de Turisme, el cap de premsa i un membre de l'equip de seguretat de Presidència del Govern.

Voldria també aquí insistir o remarcar que no era la primera vegada que s'aprofitava un esdeveniment d'aquesta naturalesa i d'aquestes característiques per intentar treure'n una rendibilitat promocional. De fet durant la legislatura anterior es varen produir també dos desplaçaments oficials del Govern de les Illes Balears amb motiu de la disputa de dos partits de la *Champions League* disputats també pel Reial Mallorca, un en concret a la ciutat de Londres, partit Arsenal-Mallorca, i un altre a la ciutat alemanya de Gelsenkirchen, partit Schalke 04-Reial Mallorca. Jo crec que tant en aquests dos casos com en aquest que ens ocupa avui, el de Moscou, quedava clar el perquè d'aquest viatge oficial, amb els tres motius que he explicat en el seu moment, i a més crec honradament que els objectius prevists en aquest viatge varen ser aconseguits, com tindrè ocasió d'explicar més endavant.

A partir d'aquí i per tant a partir de la justificació del perquè he vingut avui aquí voluntàriament i del perquè es va organitzar aquest viatge oficial, m'agradaria dividir la meua explicació d'una manera sistemàtica i ordenada en dues parts diferents: la primera, explicar l'activitat desplegada durant aquest viatge oficial per la delegació i, en segon lloc, enumerar també i relacionar les despeses que es varen contreure com a conseqüència d'aquesta activitat.

Quant al primer punt, quant a l'activitat, el viatge comença ben matí dia 24 de febrer, en què l'expedició surt amb tota la resta de l'expedició del Reial Mallorca i d'altres afeccionats i simpatitzants que varen decidir també -més d'un centenar- acompanyar el Reial Mallorca. Vàrem arribar a l'aeroport de Moscou i des d'allà vàrem ser traslladats en un microbús que havia llogat a aquests efectes el Govern de les Illes Balears, una petita furgoneta, fins a l'hotel Kempinski de Moscou, on estava allotjat també el Reial Mallorca, la seva directiva i el gruix més important de l'expedició particular que acompanyava aquest equip. Vàrem arribar més o manco a l'hora de dinar, es va dinar a l'hotel, a l'hotel on estàvem allotjats. Durant l'horabaixa següent el Mallorca havia d'entrenar, com es fa sempre en aquests esdeveniments, en el camp on havia de disputar el seu partit oficial, i donades les condicions climatològiques d'aquells dies a Moscou -a més hi ha imatges gràfiques que així ho demostren- de neu, de pluja forta i intensa i d'un fred propi d'aquell mes de febrer, durant l'horabaixa d'aquest primer dia no vàrem sortir de l'hotel, es va estar a l'hotel, bé, idò, el normal en aquests casos, conversant amb gent que havia acompanyat el Mallorca a la cafeteria i a altres bandes de l'hotel.

Aquest mateix dia, aquest primer dia, vàrem atendre la invitació oficial de l'ambaixador d'Espanya a Moscou, Sr. Robles Fraga, que ens va convidar, a tota la delegació del Govern i a una delegació de la directiva del Reial Mallorca, a un sopar a ca seva, a la seva residència oficial. Acabat aquest sopar a l'ambaixada, on es varen tenir les relacions habituals en aquest tipus d'encontres, de comentar quina era la situació econòmica, política d'aquell país i les possibilitats que se'n podien derivar de cara al futur, especialment relacionades en el tema del turisme, acabat aquest sopar, com deia, vàrem tornar cap a l'hotel.

L'endemà, dia 25 de febrer, segon dia del viatge, era el dia que es tenia previst -de fet així va ser- presentar el destí turístic de les Illes Balears en el mateix hotel de la concentració, en el mateix hotel on estàvem allotjats. Precisament per això tot el matí es va dedicar a preparar aquesta presentació, a condicionar la sala, a preparar tot el material que s'havia duit des d'aquí per poder entregar a les persones que acudissin a aquell còctel que s'havia de fer el migdia. Efectivament, com els dic, el migdia, devers les 12,30 o les 13, s'havia llogat una sala amb els seus mitjans audiovisuals per poder fer aquesta presentació; hi varen ser presents tota la delegació oficial del Govern, tota la directiva del Mallorca, moltíssims ciutadans que havien acompanyat el Mallorca d'aquí, i l'oficina espanyola de turisme encarregada de les relacions amb el mercat rus havia cursat invitacions a tot un conjunt d'agències de viatges, majoristes de viatges i mitjans de comunicació russos, que també varen fer presència, i he de dir nombrosa presència, en aquest acte de presentació de les Illes Balears en el mercat rus.

En el transcurs d'aquest còctel es varen produir les intervencions de l'ambaixador d'Espanya a Moscou, la intervenció del batle de Calvià, que va aprofitar per presentar, com he dit abans, l'olimpiada d'escaics, la intervenció del president del Reial Mallorca i també finalment, per cloure l'acte, la intervenció del president del Govern de les Illes Balears. Acabades aquestes intervencions es va servir un còctel, es varen servir uns menjars, unes begudes, i he de dir que la presentació va ser un èxit tant per la nombrosa assistència de majoristes de viatges, de mitjans de comunicació, i la prova més evident de l'interès suscitat va ser el fet que la sala llogada va ser ocupada durant més temps del que inicialment estava previst com a conseqüència del fet que, acabada la presentació, acabat el menjar, acabat el dinar, idò moltíssima gent va voler quedar allà per demanar explicacions. Tant jo mateix, com el gerent de l'IBATUR, com el mateix president vàrem tenir ocasió de ser entrevistats pels mitjans de comunicació russos, vàrem tenir reunions amb majoristes i agències de viatges d'aquest país.

Acabada aquesta presentació, al voltant de les 5 o 5,30 de l'horabaixa, l'horabaixa també va ser lliure, no hi havia cap acte oficial assenyalat en aquest programa i vàrem també quedar a l'hotel fins al moment del sopar, en què no teníem cap previsió ni hi havia cap invitació oficial, ni de l'ambaixada, ni de l'Spartak de Moscou, ni cap altra previsió oficial, i vàrem acceptar en aquest cas la invitació a sopar a un restaurant de la ciutat per part del president de la federació russa de golf, Sr. Konstantin Kozhevnikov, que havia assistit a la presentació, al còctel que s'havia celebrat a l'hotel, i durant aquella mateixa presentació ens havia convidat a sopar, als membres de la

delegació, a un sopar de Moscou. Aquest senyor, Konstantin Kozhevnikov, havia estat també feia molts pocs mesos a Mallorca durant la celebració d'un campionat de golf, la Copa Rússia de golf, en què havia participat -si vostès ho recorden hi ha referències en els mitjans de comunicació d'aquells dies- l'astronauta rus Iuri Malenchenko, i aquest senyor va venir, com dic, al còctel i va tenir a bé convidar-nos a un sopar, com dic, a un restaurant típic de la ciutat.

Efectivament vàrem anar a aquest sopar, al qual vàrem assistir també, a més de les persones de la delegació oficial del Govern, altres persones de nacionalitat russa -agents de viatges, persones amigues i conegudes del Sr. Konstantin Kozhevnikov-, i acabat aquest sopar, insistesc, convidats per aquest senyor, és quan es produeix el fet que ha donat lloc a tota aquesta polèmica perquè, com és sabut, el Sr. Alía, en aquells moments director gerent de l'IBATUR, tal com ell mateix ha reconegut, va decidir, acabat -insistesc- el sopar- anar a prendre una copa amb altres persones i varen anar al local que finalment va ser de referència per indicació de persones d'aquell país, pagant ell les entrades a aquell local i algunes consumicions posteriors. Per un lamentable error involuntari, segons les pròpies declaracions del Sr. Alía de les quals jo no tenc perquè dubtar, aquestes factures varen ser indegudament imputades a les despeses oficials del viatge. El Sr. Alía va explicar també a la seva compareixença immediatament després que aquesta notícia aparegués en els mitjans de comunicació, el Sr. Alía va explicar, com he dit, el motiu d'aquest error i d'aquesta equivocació.

Jo voldria aquí insistir en el fet que la prova més absoluta de la bona fe del Govern en aquest sentit és que jo els puc assegurar que si jo hagués tengut coneixement que aquelles factures eren d'aquell local o que aquelles factures eren d'una situació difícilment imputable o justificable a despeses públiques, jo els puc garantir que ja no haguessin arribat a aquest parlament, no perquè els haguéssim amagat, no perquè els haguéssim amagat, sinó senzillament perquè jo ja no hagués autoritzat mai que fossin imputades a una despesa oficial.

El Sr. Alía, com dic, va reconèixer el seu error, el Sr. Alía va demanar disculpes per aquesta equivocació, el Sr. Alía va presentar immediatament la seva dimissió irrevocable com a conseqüència d'aquests fets i, a més, en el mateix dia, dia 8 de juliol, va procedir a reintegrar aquests imports a l'IBATUR, a l'Institut Balear de Promoció Turística. I jo avui aquí, a la meva primera compareixença davant aquesta cambra i davant tots vostès, senyores i senyors diputats, vull també expressar les meves disculpes de la mateixa manera que ho vaig fer a la meva primera compareixença davant els mitjans de comunicació. Va ser un error imperdonable, una equivocació absolutament imperdonable -insistesc- que ha creat i que ha causat una mala imatge i un episodi absolutament desagradable no només, com poden vostès imaginar, a nivell polític sinó també a nivell personal; i jo vull acceptar tot això, i vull insistir i reiterar les meves disculpes per la imatge i pels perjudicis que s'hagin pogut causar en aquest sentit, però el que no consentiré ni toleraré sota cap dels conceptes que es pretengui estendre una ombra de dubte sobre les activitats de l'IBATUR en general, de les activitats de la promoció turística en general, i de l'activitat promocional d'aquest viatge en particular que, com els he

explicat, va ser positiva i similar, almanco, a altres que es varen desenvolupar durant l'anterior legislatura.

El darrer dia, dia 26 de febrer, darrer dia del viatge oficial, al matí vàrem aprofitar per fer una breu visita a la ciutat, molt breu, insisteix, també per les condicions climatològiques, i també a les 11 o a les 12 tornàvem ser a l'hotel, on vàrem tornar a dinar, i vàrem estar després del dinar fent temps esperant el moment en què ens haguéssim de traslladar cap al camp de futbol; vàrem estar a la cafeteria de l'hotel conversant amb gent de la directiva del Mallorca, amb persones que havien acompanyat -particulars- l'expedició, etc. Vàrem ser traslladats amb el microbús que ja he explicat abans, amb la petita furgoneta que he explicat abans, al camp de futbol, vàrem assistir al partit de futbol; abans del partit es va poder aconseguir que la mascota de les olimpíades d'escacs de Calvià, Peonín, pogués estar damunt la gespa i pogués estar present en els reportatges gràfics que es varen fer per part dels mitjans de comunicació russos i que varen ser publicats l'endemà. Es va celebrar el partit de futbol amb un resultat, com tots vostès coneixen, positiu per als interessos del Reial Mallorca. Vàrem anar cap a l'aeroport acabat el partit i a partir d'aquí podríem donar per acabat el viatge oficial en el moment en què arribam a l'aeroport de Palma de Mallorca.

Com a conseqüència d'aquestes activitats que he enumerat durant aquest primer capítol de la intervenció es varen contreure tota una sèrie de despeses que enumeraré a continuació.

En primer lloc, per la contractació d'un guia-intèrpret que ens va servir durant els tres dies que va durar el viatge oficial, es varen pagar 1.000 euros. En segon lloc, una factura de l'agència de viatges El Corte Inglés que englobava el transport aeri, l'avió, les estades a l'hotel de les sis persones en règim d'allotjament i berenar, els visats per poder entrar al país més les assegurances normals en aquest tipus de viatges; la factura d'El Corte Inglés és de 8.959 euros. Una tercera factura, conseqüència també dels trasllats, del lloguer d'aquesta furgoneta que ens va dur de l'aeroport a l'hotel, de l'hotel a l'ambaixada, de l'hotel al camp de futbol, del camp de futbol a l'aeroport, i també aquella mini visita que es va fer el darrer dia a la ciutat, de 471 euros. Hi ha també imputada a aquest viatge una factura que va presentar el cap de premsa de la Conselleria de Turisme d'un taxi de ca seva a l'aeroport de Palma i de l'aeroport de Palma a ca seva de 37 euros, que es va imputar també a la liquidació d'aquest viatge i que no va ser entregada en el seu moment a requeriment dels grups parlamentaris perquè es va tramitar en posterioritat.

Una factura també de l'agència de viatges El Corte Inglés pel que va ser el còctel a l'hotel Kempinski, de 4.148 euros. Una altra factura també de l'agència de viatges pel lloguer de la sala; la primera que he dit abans era tot el tema del menjar, el beure, després hi ha una factura a part de lloguer de la sala i dels mitjans audiovisuals que es varen utilitzar durant la presentació de 617 euros. Va arribar amb posterioritat una altra factura també de l'agència de viatges El Corte Inglés de la facturació extra de les hores que es va emprar de més la sala com a conseqüència, com els he dit abans, que si la sala estava contractada de la 1 fins a les 3 es va allargar fins devers les 5 la presentació; aquesta factura és de 656 euros. I finalment hi

ha una darrera factura de les despeses extres de l'hotel Kempinski dels tres dies de les sis persones de la delegació oficial de 1.787 euros.

Tot sumat, la quantitat total, la despesa ocasionada com a conseqüència d'aquest viatge, és de 17.676 euros, dels quals s'han descomptat ja les factures indegudament imputades inicialment pel Sr. Alia en aquest viatge oficial i que, com he dit abans, varen ser reintegrades a la caixa de l'IBATUR dia 8 de juliol.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Reglamentàriament procedeix...

(Algun aplaudiment)

Per favor... Reglamentàriament procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes o observacions. Jo deman als diferents grups si s'ha de suspendre per 45 minuts, si han de ser menys o si continuam la sessió. Continuem la sessió? D'acord tots els grups?

Idò per formular preguntes o observacions tot seguit procedirem a la intervenció dels diferents grups parlamentaris de menor a major. Feim l'observació al Sr. Conseller que pot contestar individualment a cada un d'ells o globalment. I per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, compareix avui per voluntat pròpia, com ha dit, el conseller de Turisme, que s'ha de tenir en compte, després que hi ha hagut repetides peticions de l'oposició perquè aquesta compareixença es fes durant l'estiu, en Diputació Permanent, i una sèrie de peticions que no han estat escoltades i que no s'han pogut dur a terme.

Jo d'entrada acceptaria que la discussió de fons..., ho dic perquè el Sr. Flaquer ha dit que no consentirà de cap de les maneres que es posin dubtes, ombres de dubte sobre la utilització del viatge en termes de promoció; no és la meua intenció, no crec que aquest sigui el debat que es du a terme avui. A una altra afirmació que ha fet inicialment ja li pos més emperons: diu que ell és el primer interessat en el fet que no quedi cap dubte sobre tot aquest *affaire* que ha fet desgraciadament, una vegada més, aparèixer la nostra comunitat en els mitjans de comunicació de tot l'Estat per raons dolentes, per raons no bones, cosa a la qual ja estàvem acostumats en altres èpoques. I crec que no està clar, perquè d'entrada l'explicació que ha donat és una explicació que no aprofundeix en cap dels temes que han format part del debat públic dels mitjans de comunicació, de la preocupació i de les preguntes que es fan desenes de ciutadans i ciutadanes sobre aquest tema, i per tant l'explicació és, des del nostre punt de vista, absolutament insatisfactòria.

Jo començaria o plantejaria que el nostre grup, Esquerra Unida i Els Verds, dia 12 de juliol va entrar al Parlament quatre preguntes concretes sobre tot aquest tema; a hores d'ara encara no han estat respostes. Per tant això d'entrada contradiu una mica la voluntat de voler aclarir tot el que ha passat aquí, i les preguntes són molt senzilles: relació de contactes, reunions, relacions i resultat de les mateixes que es varen produir en el viatge de promoció turística a Moscou el passat mes de febrer, relació de despeses assumides per les persones que varen fer d'amfitriones a la delegació oficial a Moscou, relació de noms dels participants membres de la delegació oficial del Govern a la visita del teatre eròtic Rasputín de Moscou, etc., etc. Cap d'aquestes preguntes no ha estat resposta; per tant no entenem molt bé si és vera que hi ha aquesta voluntat tan clara i tan explícita que s'aclareixi tota la qüestió.

La solució al problema per part de vostè amb l'explicació que dona és dir que hi ha hagut un imperdonable error en imputar unes factures a l'erari públic i que s'han tornat els doblers i que a la vegada ha dimittit l'únic responsable d'aquesta qüestió, que és el director de l'IBATUR, i tot arreglat. Bé, nosaltres no coincidim amb aquesta valoració. Primer, perquè no entenem què ha passat, no entenem el mecanisme; tots estam acostumats a fer viatges a càrrec d'una organització política, d'una organització sindical, d'una empresa, d'una administració, i jo quan vaig a un viatge d'aquests i un horabaixa tenc lliure i me'n vaig al cinema amb quatre o cinc i compram l'entrada cada una de les quatre o cinc persones, mai no se m'ha ocorregut recollir les cinc entrades i donar-les a qui du els comptes del viatge; no sé per què es fa això, ni tan sols si estan en rus; he de reconèixer que no se m'ha produït aquest fet, però en fi, ni tan sols si estan en rus. Bé, si estiguessin en japonès tampoc no les entendria i per tant seria el mateix cas. Perquè que es confongui quan està en rus quan ja estan dins una carpeta de moltes factures es pot entendre, però en el moment que un entra només es recullen els tiquets que després es volen imputar; jo guard dins una butxaca el tiquet de taxi o del que vulgui que després he de cobrar a la meva organització o on sigui, i les altres despeses ja ni les guard, o si no les mescl amb les que després he d'imputar a l'organització. Per tant no s'entén molt bé com és que es produeix aquest error i no s'explica en absolut que es produeixi d'aquesta forma.

Però, a més, per què una vegada que les factures s'entreguen on s'han d'entregar s'aconsegueixen sortejar totes les unitats de fiscalització econòmica dels serveis del Govern? Miri, jo li contaré un cas concret que m'ha passat a mi personalment quan era conseller de Treball. Jo vaig anar a un dinar oficial i després del dinar vaig fer una cosa que faig de tant en tant, que és fumar-me un cigar, cosa que acostum a pagar de la meva butxaca sempre. Aquest dia, per un descuit, no el vaig pagar jo i va anar a la factura; quan vaig arribar a la conselleria vaig entregar la factura a la secretària i la secretària la va dur a la UGE -crec que es deia UGE, sí, encara me'n record, es diu UGE- i el cap de la UGE em va tornar la factura, va tornar la factura a la secretària i li va dir: "Està molt bé, però el cigar s'ha de descomptar", i efectivament li vaig donar les gràcies perquè m'hagués advertit que havia comès aquest error, i jo vaig pagar el cigar i la UGE va pagar la resta de la factura. Per tant com és possible que s'hagin sortejat totes les unitats de fiscalització econòmica del Govern i no se'n temen fins que

surt a un mitjà de comunicació? Jo crec que això és un element clarament preocupant i sospitos. A més aquesta era la quarta pregunta que vàrem fer dia 12 de juliol i que tampoc no se'ns ha respost fins ara, que s'hagués pogut respondre i no hi hagués importat, potser, si s'haguessin anat responnent totes aquestes preguntes, ni tan sols venir aquí avui.

Per tant són excessives les coses que estan embullades. De la mateixa forma que continua sense aclarir-se quines són les persones de la delegació oficial que acudeixen a aquest lloc i que donen el seu tiquet al Sr. Alía abans d'entrar, o després d'entrar, o després de sortir.

Per últim hi ha dos elements més. Un que també és una de les preguntes que aquí es fa. No sé molt bé per què o ens agradaria saber per què un senyor..., un home de negocis rus que té negocis a Calvià, que té negocis a les nostres illes, té tant d'interès en convidar a una delegació oficial de la nostra comunitat autònoma i què hi ha darrere aquest tema. És una de les coses que a mi des del primer moment quasi m'ha preocupat més que la resta; quasi quasi sembla que aquí ens estam distraient amb el tema de si s'ha anat a un lloc no adequat per la moral o no s'hi ha anat, i s'ha deixat de parlar sobre què fa un senyor rus per aquí enmig durant tot aquest temps, que té negocis en camps de golf amb altres senyors que no importa dir els seus noms però que tothom coneix a Calvià, etc., etc. Això és un dels elements que també m'agradaria aclarir.

I per una altra banda jo almenys conec dos casos de persones que ha passat per un fenomen similar i que el resultat ha estat absolutament diferent al que pretenen vostès que es doni. Un és un treballador normal d'una empresa i un altre és un treballador d'un ajuntament de les nostres illes. Un treballador d'una empresa que un moment determinat fica mà a uns doblers que no són seus i se'ls queda; se'l descobreix, se'l denuncia, aquest senyor es penedeix, torna els doblers, arriba el dia del judici i, en fi, tothom dona per fet que això acabarà aquí perquè ha reintegrat els doblers i tot s'ha arreglat, i el Sr. Jutge diu que no senyors, que encara que hagi reintegrat els doblers, encara que hagi passat el que hagi passat, això és un delictes i per tant declara sentència. L'altre és un treballador d'un ajuntament d'aquesta illa, concretament, que cobrava els tiquets de fires, de les casetes de fires que es posen en el mercat dels ajuntaments i que també va despistar ics doblers; va ser descobert, el secretari va parlar amb ell, va tornar els doblers, tots tan contents i quan el cas va arribar al jutge, el jutge també va dir "això no basta" perquè resulta que quan hi ha un delictes..., els creients pensen que confessant-se ja està tot arreglat, però la justícia civil és diferent.

Per tant, nosaltres pensam que primer hi ha moltes coses confuses encara en aquest assumpte. Segon, que hi ha una responsabilitat política que va molt més alta que la persona que assumeix la responsabilitat i que en definitiva aquí senzillament allò que s'ha fet és allò que es sol fer massa vegades a la casa de vostès, carregar el mort al primer que passa pel passadís i sempre sol ser una persona de segon ordre i mai una persona de primer ordre. Sempre solen tenir la culpa els indis i mai els caps, i així és com vostès pensen solucionar un assumpte que ha suposat un escàndol important dins aquesta comunitat i fora d'aquesta comunitat i no ens sembla que sigui la forma adequada d'assumir responsabilitats, ni molt manco.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, ha comparegut amb paraules seves "perquè no quedi cap ombra de dubte sobre aquest viatge oficial" i la veritat és que fins aquí no hagués important que comparegués perquè tot el que ens ha explicat ja ho coneixíem, bé per la documentació que ha remès al Parlament, o bé per publicacions a distints mitjans de comunicació. I s'ha permès, a més, l'arrogància d'advertir-nos que no consentirà que des dels diputats que avui som aquí, exercint la nostra funció, que escampem cap ombra de dubte sobre les activitats d'IBATUR. Sr. Conseller, cap diputat de l'oposició ha escampat ni la més mínima ombra de dubte sobre les activitats d'IBATUR. Vostès són els únics que han escampat els dubtes sobre les activitats d'IBATUR, vostès.

Qualifica d'error la imputació d'aquestes factures a les arques de la comunitat autònoma. Aquí no el crec, aquest és un acte perfectament responsable de la relació de despeses que vostè ha mencionat no n'hi ha ni una que no vengui per factura, o que vengui directament per l'hotel, per tant, el gerent d'IBATUR va carregar les dues úniques factures que va pagar a Moscou i que eren l'entrada de 7 persones al club Rasputín i la consumició. Una consumició que no només era de 7 persones sinó que a més a més es varen permetre, en castellà es diu "*el descorche*". És a dir, alternaren amb les senyores que hi havia allà dins i no només ens feren pagar a tots l'entrada i les seves consumicions sinó que també les consumicions de les persones que exerceixen la seva professió allà dins i que també les carregaren a les arques públiques. I si no hagués esclatat l'escàndol, aquestes factures per a sempre les hauríem pagades tots els ciutadans de les Illes Balears perquè el cas ja estava pagat i beneït, com es diu en mallorquí. Per tant, d'error res de res, sinó aquí hi ha una concepció patrimonial del poder que els permet pensar que fins i tot aquestes despeses es poden carregar a les arques públiques.

Queden un parell de dubtes, però que són rellevants, l'assumpció de responsabilitats polítiques. Efectivament el gerent d'IBATUR, una vegada que es va conèixer aquest fet va dimitir i va restituir els doblers pagats indegudament, però queda per determinar si existeixen més responsabilitats polítiques. Vostè ens ha dit hora per hora les activitats que varen fer dia 24 i dia 25, però no ens ha dit que va fer la delegació dia 25 i concretament, vostè on era en el moment en què el Sr. Alía i 6 persones més eren al club Rasputín? I això és una dada fonamental perquè les responsabilitats polítiques arriben a tots els càrrecs públics que es varen "beneficiar" d'aquesta qüestió, naturalment. Aleshores vostè ha de respondre a allò que ja li hem demanat per activa i per passiva tots els grups polítics.

Des del moment que es varen pagar les entrades amb doblers públics, estan obligats a dir quines persones varen acompanyar el Sr. Alía i si vostè hi era, vostè n'és el màxim

responsable. Si vostè era al club Rasputín la dimissió també l'ha d'afectar a vostè perquè no es pot consentir que un subordinat pagui pel màxim responsable polític. I si hi era el President del Govern, que ha dit que no hi era, crec que hi ha testimonis que testifiquen efectivament que no hi era, però en el cas de què hi hagués hagut el President del Govern, també la responsabilitat política l'afectaria. Per tant, Sr. Conseller, si vostè no ens diu les persones que hi eren, simplement per exculpar els que no hi eren i per exculpar-se a vostè, l'objecte d'aquesta compareixença realment no compleix el seus fins.

I finalment, perquè jo crec que el tema ja està prou debatut i deixarem més valoracions polítiques per a la setmana que ve, a mi em crida l'atenció, crec que va ser un viatge..., realment l'hotel era de primer nivell, cert que hi anava el Mallorca, però em crida l'atenció no només els extres per al lloguer de la sala per dues hores realment 656 euros és excessiu. Em crida l'atenció la factura del guia, 1.000 euros per dos, tres dies és realment una factura considerable, 1.000 euros per un intèrpret, els guanyen dolços es veu a Rússia, ja han fet una evolució cap al capitalisme frenètica. Però allò que crida més l'atenció són aquestes despeses extres d'hotel de 6 persones, 1.787 euros en dos dies. És a dir, que aquí tenim 50.000 pessetes d'extres d'hotel per persona, 1.787 euros dividit per 6 surt aproximadament a 300 euros per persona. Realment quins extres feren a l'hotel? Què feren? Jo comprenc que feia molt de fred i que varen haver d'estar moltes hores dins l'hotel, però 300 euros per persona de despeses extres dins l'hotel? M'agradaria que també ens ho expliqués.

I res més, com que la setmana que ve continuarà, ja tindrem més ocasió de parlar-ne i esperem que contesti aquestes preguntes que queden sense respondre.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sin duda a los 7 meses de los hechos y 2 meses después de haber estallado el escándalo pues no nos encontramos ante una reacción rápida en esta comparecencia, ciertamente que desde un punto de vista formal es una comparecencia voluntaria, pero no es menos cierto que por ejemplo cuando se hundía el Titanic la gente saltaba del barco al agua, de forma voluntaria, de forma voluntaria para evitar que el hundimiento del Titanic los arrastrara hasta el fondo del mar, para tratar de salvarse. Era voluntario, pero quiero decir que a veces la voluntad cuanto menos y yo creo que en este caso también, es una voluntad condicionada. Una voluntad condicionada que se compagina con las veces que nos han dicho que no a todo lo que hemos solicitado hasta el momento al respecto y por fin parece que se verá una interpelación sobre este asunto también en el pleno del Parlament y después, desde luego, de haber tenido la Diputación Permanente sin reunirse.

En cualquier caso le agradezco las explicaciones que nos ha dado aquí hoy, hay algunas cosas que efectivamente, por lo menos a mí, me ha dado luz sobre algunos detalles, hay otros detalles que me quedan oscuros y procuraré durante esta comparecencia, pese a lo desagradable del asunto y a todo lo que ha pasado hasta el momento, que el debate se desarrolle con la mayor serenidad posible, es mi obligación plantear preguntas al conseller y es su obligación contestarlas de la mejor manera. Esperemos que sean más las palabras que los silencios. Yo entiendo que el Sr. Conseller ha tenido tiempo para disponer de toda la información a la que su memoria o conocimiento directo no alcance y que con esta comparecencia podamos cerrar ya el planteamiento y cuestiones sobre los hechos de este viaje y pasar luego ya a las valoraciones políticas del mismo.

Sobre el viaje en general me ha aclarado ya algunas cuestiones, aunque más o menos las tenía..., las justificaciones que se dieron para el viaje las conozco, en principio no me parece mal que se haga un viaje de estas características para promocionar sobretodo el turismo, me parece una cosa correcta, las tres causas que ha dado para el viaje no me parecen mal de ninguna manera. Ahora entrando ya en cuestiones de detalle, le quería preguntar primero por la primera cosa que nos preocupa a nuestro grupo y es la relación con el Sr. Kozhevnikov. Le quería preguntar si la relación de los expedicionarios, en general, de los que usted conocía por el Sr. Kozhevnikov, ¿era de carácter personal o institucional? Es decir, si alguno de ustedes era amigo personal suyo, o si se trataba de una relación puramente institucional, puesto que si es una relación puramente personal tiene unas consideraciones y si es de carácter oficial tiene otras distintas.

Al respecto le quería preguntar también, ¿contactaron con el Sr. Kozhevnikov antes de salir de viaje? Si antes de salir de viaje había algún contacto, yo sé que me puede contestar que no le consta, pero en cualquier caso de cara a otras posibles comparecencias o debates que tengamos, le rogaría si acaso que preguntara a los demás miembros si alguno, sin usted conocerlo, pudiera haber contactado con anticipación. ¿Usted sabe si le avisaron a este señor de que iban a llevar a cabo este viaje y que podían contactar allí con él? Y ¿desde cuándo sabía que ustedes iban a ir allí? Y especialmente me interesa saber ¿quién fue el que hizo los contactos con el Sr. Kozhevnikov y quién disponía de sus datos para hacer los contactos? Me gustaría, si esa relación era de carácter oficial, como parece que nos ha indicado por las explicaciones que nos ha dado hasta ahora, si es de carácter oficial entonces lo que trataron tiene carácter oficial y tiene interés para nosotros saber ¿qué temas trataron en las diferentes reuniones? Le quería preguntar expresamente también, habida cuenta de la conocida relación del alcalde de Calvià, Sr. Delgado, que estuvo en esos momentos por allí también, con el Sr. Kozhevnikov, ¿si el alcalde de Calvià, Sr. Delgado también estuvo en esta cena con el Sr. Kozhevnikov?

Otro tema que nos interesa saber es el tema del dinero a justificar que se llevaron para el viaje. Quería saber cuánto dinero se llevaron para justificar porque lo normal es que del IBATUR, justo antes de salir, si una persona necesita coger una cantidad de dinero en efectivo para cubrir unos gastos que lleva a cabo una expedición oficial, esto es normal. Entonces lo que

se hace es que la persona que se lleva ese dinero, que normalmente supongo que sería el Sr. Alía como persona encargada de la administración de todas estas cuestiones, firmaría un recibo del dinero que se llevaba porque no se entrega dinero en efectivo a un director gerente ni a nadie en una administración sin un recibo. Entonces firmaría un recibo del dinero que se llevó. Entonces le quería preguntar, ¿cuánto es lo que se llevaron como cantidades a justificar con posterioridad al viaje? Sobre gastos de intérprete, ya se ha estado comentando si es un gasto excesivo o no es excesivo.

A mí me interesaría también saber otra cosa y es si antes de salir de Palma sabían lo que les iba a costar el intérprete, porque claro podían saberlo o no, si lo sabían yo comprendo que se llevaran ya una factura preparada, rellena completamente, no como la que se llevaron que no estaba completamente rellena, con el dinero que les iba a costar el intérprete. Y si no lo sabían me gustaría que me explicaran, salvo que haya razones irracionales que lo expliquen, ¿cómo fue que el Sr. Alía acertó llevándose 1.000 euros a justificar y justamente fuera esa la cantidad que les costara el intérprete? Yo he visto el documento que se nos facilitó al Parlamento en el que se indican los gastos a justificar, la única hoja que hay de gastos a justificar de las que se nos ha aportado, no sé si hay alguna otra más, pero la que se nos ha aportado de liquidación de gastos habla de viaje promocional a Moscú, gastos de alojamiento, transporte, comida y otros.

De los tres primeros no se pone nada y de otros 1.000 euros, son los 1.000 euros que corresponden al intérprete y se indica abajo "cantidad justificada: 1.000 euros, cantidad entregada: 1.000 euros". Entonces, o es un magnífico conocedor de los precios de mercado de los intérpretes, o sabía lo que valía antes de ir el Sr. Alía y si sólo se llevó 1.000 euros y eso fue lo que le costó el intérprete ¿qué estuvo haciendo, financiando otros gastos del viaje a su costa? Algunos sí que comprendo que los pudiera financiar, como puede ser los gastos de tarjeta de crédito, pues que también comprendo que con su tarjeta personal hiciera algunos pagos y luego a la vuelta se le reintegrara el dinero que hubiera pagado. Pero también hubo una serie de dinero en efectivo que se gastó y del que no nos aparece ninguna justificación, no nos aparece ninguna justificación de la entrega al Sr. Alía, ni de la liquidación que se pudiera hacer de ese otro dinero en efectivo.

Bien, sobre las comidas y cenas ya me ha explicado donde se hicieron todas. Lo que sí le quería preguntar es sobre la cena del 25 de febrero, la cena a la que fueron invitados por el Sr. Kozhevnikov, me gustaría preguntarle ¿cómo se desplazaron a esa cena? Nos ha dicho que la factura de Academ Service, creo que es a la que se refería como factura de una furgoneta para traslados, la utilizaron para ir del aeropuerto al hotel y del hotel al campo de fútbol, del campo de fútbol al aeropuerto, lo cual es completamente lógico y normal. Pero le quería preguntar ¿cómo se desplazaron a la cena del 25 de febrero para ir y especialmente me interesa para volver? ¿Cómo se llevó a cabo el desplazamiento de vuelta de la cena esta del 25 de febrero hasta el hotel? Me gustaría saber si en esa cena, primero que nada en la cena también me gustaría saber si en esa, ya se lo he preguntado también si en esa cena estuvo también el Sr. Alcalde de Calvià, Sr. Carlos Delgado. Luego, ¿cómo volvió el Presidente? ¿Con qué medio de transporte volvió el Presidente

Sr. Matas al hotel? ¿Si usted le acompañó en el mismo medio de transporte, o si utilizó otro medio de transporte y cuáles fueron esos medios de transporte y quién los facilitó? Asimismo me interesaría saber, si tiene la amabilidad de decirnoslo, cómo se produjo el desplazamiento de los expedicionarios que asistieron luego al club erótico, o teatro erótico, como se quiera llamar al Rasputín, ¿cómo se produjo el desplazamiento hasta dicho establecimiento y la vuelta del mismo?

Sobre los gastos del hotel, sobre la factura del hotel Kempinski, sin duda se habrá dado cuenta el conseller de que se nos entregó de la factura solamente la segunda hoja y no la primera, solamente se facilitó con la documentación al Parlamento la segunda hoja, la primera hoja en la que están los conceptos de la factura no se nos entregó. Es una factura compuesta por dos hojas y en la segunda únicamente está la suma total del gasto y esa parte se nos entregó. Le quería preguntar Sr. Conseller, si aprovechando su comparecencia, supongo que entre la documentación que se ha traído está la primera parte de esta factura, si tendría algún inconveniente en facilitarnosla ahora, o si la pedimos por conducto oficial, que le comunicó que efectivamente ya la hemos pedido. Considero que sería quizás lo más lógico si dispone de ella ahora, pues hacernosla llegar, si fue un error el no entregarnos la primera parte de esa factura. Si fue un error no creo que tenga ningún inconveniente en subsanarlo de inmediato. Ahora si fue una omisión consciente, entiendo que prefiera no facilitarla y que la pidamos por conducto oficial hasta que llegue el momento que la podamos obtener cuando sea.

Hay un ticket de unos 8.000 rublos pagados en efectivo por el Sr. Alía, que claro, esto me indica que el Sr. Alía se llevó más dinero de los 1.000 euros que figuran en la cantidad como entregada a justificar y que es la única cantidad a que se refiere el documento del IBATUR. ¿Esos 8.000 euros me gustaría saber a qué corresponden? A mi me da la impresión de que pueden corresponder a un pago a cuenta en efectivo de lo que se debía en el hotel Kempinski que se liquidó con todos los rublos que le quedaban al Sr. Alía y el resto lo pagó con la tarjeta de crédito personal suya como hace constar en la factura. Pero claro, el hecho de que hubiera un pago de esos 8.000 euros, me gustaría que me confirmara si efectivamente son entregados al hotel Kempinski como pago a cuenta de la factura total y si correspondía a cantidad entregada por el IBATUR como cantidad a justificar. Si es así, si fue entregada como cantidad a justificar, me gustaría saber ¿por qué no está la hoja de justificación correspondiente a estos rublos?

Bien sobre los tickets del club erótico, o teatro erótico, como se quiera llamar al Rasputín, le tengo que preguntar, sabe que es obligado, ¿quién tomó la decisión de ir al Rasputín y cuándo? ¿A qué miembros de la expedición oficial se les pagó la entrada con cargo a fondos públicos? Creo que tengo derecho a preguntarlo, usted puede dar la respuesta que le parezca mejor y más oportuna y cada uno juzgará lo que uno ha preguntado y lo que se ha respondido con su criterio. Quería preguntarle también ¿a qué miembros del Ayuntamiento de Calvià se pagó la entrada al Rasputín con cargo a fondos públicos? Podrá decir que lo ignora, que no lo sabe..., usted es dueño de sus respuestas. Le quisiera preguntar también que me dijera si le habían comunicado que tipo de establecimiento le

habían dicho que era, o de que tipo de establecimiento se trataba con anterioridad a que se desplazara parte de la expedición oficial a dicho local. Le quería preguntar también ¿quién se encargó de solicitar los tickets, de pagarlos y quién los pago en efectivo? Supongo que esos tickets se debieron de pagar en efectivo. Le quería preguntar si estuvo en este local y si una vez dentro le llamaron la atención las características del mismo. Y por último respecto a esto, le quería preguntar también si al día siguiente era o no eran extendidos entre los miembros de la expedición comentarios sobre la citada visita, con independencia de quién pudiera ir o de quién no pudiera ir y si incluso comentarios sobre esa visita se hicieron también dentro del seno de la Conselleria de Turismo a la vuelta del viaje.

Hay una factura de una consumición, realmente fueron 5 personas las que llevaron a cabo una consumición dentro del Rasputín que fue cargada a la cuenta de la comunidad autónoma. Le quería preguntar ¿quiénes fueron esas 5 personas a las que se les pagó las consumiciones, en el primer momento por lo menos? Especialmente le quería preguntar una cosa que sí tiene interés para mi y es que yo realmente cuando recibí la documentación me llamó la atención, aparte de los caracteres cirílicos, etcétera, me llamó la atención que no hubiera una traducción porque no concebía que se hubieran podido pagar por los servicios de intervención sin una traducción. Yo lo primero que pensé realmente, se lo digo con sinceridad, es que me habían ocultado la traducción, que me lo habían dado sin traducir y si quería traducirlo pues que me apañara, no concebía que se podían haber pagado sin esa traducción. De todas maneras, incluso sin traducir, resultaban llamativos los recibos, las facturas que había allí y por eso le quería preguntar si usted cuando firmó la documentación que entregó a este Parlamento, la documentación pasó por sus manos y por las de la Vicepresidenta del Gobierno, Sra. Estarás, pero en este caso se lo tengo que preguntar a usted, cuando firmó la documentación, ¿a qué gastos pensaba que podían corresponder este tipo de consumiciones o de cargos?

Luego hay un par de detalles y con esto voy a ir acabando sobre las facturas de...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diéguez, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, solamente un minuto, Sr. Presidente, para acabar con dos o tres preguntas sobre las facturas del viaje, las que ha llevado a facturas del Corte Inglés. Me llama la atención que solamente hay una factura que lleva el sello de contabilizado que es la factura que aparece como de Viajes Marsans, las otras no llevan el sello contabilizado, llevan el sello contabilizado con las dos cuentas de la contabilidad de IBATUR a las que se carga el haber y el debe ¿no? Y justamente me llama la atención que la que figura cargada es una que no es una factura legal, la factura de Viajes Marsans es una factura por forma. Yo no conozco ningún empresario que abone una factura por forma, normalmente se pagan la facturas..., bueno se ha de distinguir que una factura por forma es aquella factura que está sometida a posibles cambios y que por tanto, no lleva el

número de factura y no es por tanto, justificante o acreditativo a efectos por ejemplo de IVA de una transacción económica. Esta factura sin embargo se contabiliza y se paga una factura por forma, sin número de factura y con muy poco detalle. Entonces no sé si es que hay una factura posterior, con el número de factura como corresponde y que tiene un detalle mayor del que tiene la factura por forma que se nos ha hecho llegar. Luego me llama la atención porque, ya digo, no tienen las otras facturas del Corte Inglés el sello contabilizado, como tiene esa.

Por último le quería preguntar si se hizo algún convenio con el Ayuntamiento de Calvià acerca de cómo pagar los gastos que ocasionó el cocktail, los gastos de la promoción porque a fin de cuentas se promocionaba la olimpiada de ajedrez del Ayuntamiento de Calvià y lo normal cuando una institución actúa en beneficio de otra suelen hacer un convenio y decir bueno te pagaré una parte, tu pagarás la otra. En fin, ¿cómo lo hicieron?

Creo que hay bastantes preguntas, como ve el Sr. Conseller trato de ceñirme a los hechos para tratar de aclarar todas las dudas que pueda haber sobre los hechos, puesto que hoy creo que el debate político no corresponde, sino simplemente aclarar todas las dudas que a muchos nos asaltan... Ah sí! Me falta una cosa y con esto seguro que finalizo señorita. Hemos leído en medios de comunicación que el primer día, creo que fue el día 24 de febrero después de la cena, también hubo, por parte de la expedición oficial o de miembros de la expedición oficial, una visita a otro club que se llama el Night Fly, lo hemos visto publicado en prensa. Entonces yo le quiero preguntar, tengo la obligación de preguntarle, usted tiene la completa libertad de contestarme no tengo ni idea, no sé, o me consta que no hubo ninguna y ya está. Yo solamente como lo he visto publicado se lo pregunto y usted contésteme, espero que con la mejor voluntad posible de aclarar todas estas cosas.

Nada más Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Per contestar té la paraula l'Hble. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Contestaré conjuntament perquè les preguntes que s'han fet eren absolutament previsibles i per tant, crec que puc contestar conjuntament als tres portaveus. Però primer li diré al Sr. Sampol que he dit això de què no consentiré anar més enllà d'aquest viatge perquè hi ha un text d'una interpel·lació on s'intueix ja que es donin explicacions entorn a l'existència i freqüència d'actuacions semblants a altres viatges i els diputats de l'oposició durant aquests dos mesos han volgut també i està en els mitjans de comunicació, fer veure que això és una pràctica habitual i constant a l'IBATUR. Per tant, per això he dit precisament que volia acceptar aquest error, demanar aquestes disculpes, però baix cap dels conceptes voldria que s'estengués un dubte sobre l'activitat en general.

Bé jo crec que hi ha una sèrie de qüestions que s'han d'aprofundir, la primera és evident i és el tema del local de referència qui hi va anar, com s'hi va anar, qui hi havia, qui no hi havia, si jo hi vaig anar o no hi vaig anar. Jo crec que el Sr. Alía va explicar en aquest sentit des del primer moment, al cap de minuts de què es conegués aquesta notícia, que ni el President ni jo hi vàrem anar, jo també ho he dit davant els mitjans de comunicació i per tant, jo crec que aquesta pregunta està resposta, no fa falta que la reiteri aquí. Com vàrem tornar cap a l'hotel? Miri, en el moment en què això va sortir als mitjans de comunicació és que ja havien passat 3 mesos, jo en aquests moments record precís de si jo vaig anar amb el cotxe del President i si hi vaig anar amb un altre dels qui vàrem anar cap allà, no ho sé. La veritat és que me'n vaig anar cap a l'hotel.

Amb quins mitjans de transport? Idò efectivament amb aquest senyor que ens va convidar vàrem quedar que ens vendrien a recollir, no record a quina hora, les 8,30 o les 9 i va venir ell i altres persones de nacionalitat russa, ja li ho he dit abans, agents de viatges i amics seus, amb els seus cotxes i recollir-nos i ens varen dur fins al restaurant. Quines eren les persones que hi havia? Mirin, ho desconec, jo no puc amagar una cosa que no tenc i no tenc aquesta informació. A més, conec suficientment el Sr. Alía, el Sr. Alía va apel·lar la seva intimitat i la vida privada de les persones que el varen acompanyar i jo ho he de respectar, jo tenc un respecte profund per la intimitat de les persones. Per tant, jo quan viatj amb meu equip, amb els meus directors generals, amb altra gent, jo no duc maletins espies per controlar a veure què fa la gent durant les 24 hores del dia. Per tant i em creguin, desconec qui és qui va anar a aquest viatge. A més, des del moment en què es detecta aquest error, afortunadament es detecta aquest error, perquè ja li dic, si jo ho hagués sabut ja no hagués arribat a produir-se, des d'aquest moment per a mi perd interès qui ha anat a aquest lloc. A partir d'aquí clar s'entra dins capítol de travesses, de loteries, de si són aquests o si són els altres i jo els demanaria una mica de respecte per la vida privada de les persones. Vostès, en determinades circumstàncies i en determinades ocasions, han jugat amb la vida particular i privada de les persones. Clar el primer dia hi havia un 7, el segon dia ja només d'aquests 7 n'hi havia 5, el tercer dia ja se n'hi va afegir un altre, bé al final només els hi faltava dir que també hi va anar la mascota de l'olimpiada d'escacs en aquest lloc.

Miri Sr. Diéguez, *la línea más posible nos lleva a Calvià*, això són unes declaracions seves publicades a un mitjà de comunicació. *“Estuvo allí con una delegación promocionando el ajedrez, apuntó ayer el diputado socialista Antonio Diéguez. En concreto dio tres nombres que pudieron acompañar al cesado Juan Carlos Alía, el alcalde Carlos Delgado, el concejal de Deportes Xavier Mas y el exconseller de Economía y Director General de Desarrollo Estratégico Antonio Rami”*. Miri, el Sr. Batle de Calvià hi era i contestant a allò que em va demanar, no, no era a aquest lloc perquè no ho sé, dic que era a Moscou, va anar al sopar, efectivament i el Sr. Antoni Rami també era a Moscou. Miri Sr. Diéguez, el Sr. Xavier Mas, regidor d'Esports de Calvià no era a Moscou, vostè li ha demanat disculpes? Vostè ha pensat amb el mal que li hagi pogut causar a aquest senyor, vostè ha pensat amb la seva dona, els seus fills, els seus amics, els seus parents? Ha tengut vostè

la gallardia, l'altre dia parlava de vergonyes que falten i sobren, ha tengut la mateixa gallardia de quan l'acusava demanar disculpes públicament a aquest senyor per insinuar haver anat a un local d'aquestes característiques? Encara les esperam, aquestes disculpes.

Per tant vostè, Sr. Diéguez, i el coneixem de fa estona, està instal·lat a la calúmia i no en surt, i a partir d'aquí idò munta totes les pel·lícules que vostè vol, totes les travesses, i ha arribat un moment en què vostè es pensa que això és una loteria, i és molt més seriós que una loteria perquè s'està jugant, com li he dit, amb la vida privada de les persones.

També va dir vostè a l'acta de la Diputació Permanent que tenc aquí que ja el primer vespre ens va convidar també aquest senyor rus, i el primer vespre ja li he explicat que ens va convidar el senyor ambaixador d'Espanya a Moscou.

Amb això podem passar a un altre punt que vostès volen conèixer i insistir, que és el sopar i les relacions amb aquest empresari. Mirin, aquest senyor havia vingut una sèrie de mesos abans, com he explicat, a jugar un torneig de golf, la Copa Rússia de golf; el batle de Calvià el va conèixer durant aquest torneig, jo particularment no el coneixia de res, ni vaig contactar amb ell ni em consta que ningú contactés amb ell per dir-li si anàvem a Rússia o no anàvem a Rússia; segurament va rebre la nostra invitació oficial com a president de la federació russa de golf per poder venir al còctel, i és en el còctel on se'n brinda per convidar-nos a un sopar juntament amb altres persones relacionades amb el sector turístic de Rússia. Hi vàrem anar els membres de la delegació oficial i efectivament el Sr. Batle de Calvià va venir a aquest sopar. El desplaçament ja ho he dit: ens varen venir a cercar i tornàrem cap a l'hotel amb aquests cotxes. Com anaren a aquest local de referència? Jo ho desconec, Sr. Diéguez, és que no li ho puc dir, no és que no li ho vulgui dir, és que no ho sé, és que jo no ho sé, com hi anaren, ho desconec.

De què vàrem parlar durant aquest sopar? Vàrem parlar, miri, de coses realment interessants, vàrem parlar del fet que a Rússia comença a haver-hi una gran afecció pel golf; nosaltres creim que era important poder moure la possibilitat, en els mesos de temporada baixa, la possibilitat de muntar xàrters i de muntar amb agències de viatge que eren presents en aquests sopars la possibilitat de dur endavant aquest tipus de viatges per desestacionalitzar un poquet el nostre turisme, i vàrem estar parlant d'aquestes coses i, de fet, el fet és que en aquest sentit creim que poc a poc s'aniran veient els fruits d'aquestes coses.

A partir d'aquí els he de dir que el que vostès no han de fer és, com acostumen a fer, és escampar insinuacions com es va fer a la Diputació. Avui només ho ha fet el Sr. Rosselló, veladament el Sr. Diéguez, però a la Diputació ho varen fer els tres diputats que avui han parlar, parlant de possibles interessos immobiliaris, parlant de lligams amb determinades persones, parlant d'especulacions urbanístiques d'aquest senyor, que té negocis a Calvià, etc., etc., etc. I vostès amb això fan el de sempre: escampar fems, escampar insinuacions, difamar les persones, però, això sí, sense aportar la més mínima prova, sense aportar la més mínima prova de tot això que vostès insinuen i que vostès donen per fet.

Mirin, aquest senyor, que no l'he de defensar jo, aquest senyor no té ni un negoci a les Illes Balears, aquest senyor no té ni un interès immobiliari a les Illes Balears, aquest senyor no té pendent cap operació urbanística a les Illes Balears, aquest senyor és propietari d'un apartament a Illetes, on ve a passar determinades temporades per jugar a golf amb la seva família i jo, Sr. Sampol, Sr. Rosselló i Sr. Diéguez, els faig un repte: si vostès em demostren que en aquest sopar es va poder parlar de coses lligades amb interessos immobiliaris i amb especulacions urbanístiques d'aquest senyor relacionades amb Mallorca jo em comprometo a assumir les meves responsabilitats polítiques. Ara bé, això no és gratis: si vostès no demostren o si es demostra que aquest senyor no té cap interès immobiliari, no té cap ganes de fer cap especulació urbanística aquí a les Illes Balears, qui haurà d'assumir les seves responsabilitats polítiques per escampar aquests fems i aquestes difamacions són vostès, són vostès, perquè fan com quasi sempre en tot, el mateix que el Sr. Douglas, persones que volen ajudar, que volen dur turistes, en aquest cas per practicar el golf aquí, que es brinden a col·laborar amb el Govern i tal i tal, resulta que són mafiosos, gàngsters, especuladors i gent que té negocis bruts aquí a les Illes Balears. Per tant siguem molt més seriosos en aquest sentit, i jo els rept, els rept a demostrar-ho, i si no ho demostren, si no ho demostren, que assumeixin les seves responsabilitats polítiques.

Tercer punt. Els mecanismes d'imputació de despeses; ho han comentat tots, el Sr. Rosselló, el Sr. Diéguez..., quants de doblers se'n varen endur, quants de doblers no se'n varen endur. Mirin, jo ho desconec, quants de doblers se'n varen endur efectius seus, o quants eren bestrets de l'IBATUR. Allò important des del punt de vista polític i administratiu és que les coses quadren, que la caixa quadri, i des d'aquest punt de vista jo tenc una absoluta tranquil·litat en aquest sentit. Desconec quants de doblers particulars seus se'n varen endur, quants de doblers va bestreure l'IBATUR i tota la resta, jo ho desconec. El cert i vera és que tot va quadrar.

Per què vaig firmar jo aquestes factures? Jo aquestes factures no les he firmades. Jo aquestes factures les he remeses al Parlament, que aquí hi ha una altra cosa que el Sr. Rosselló desconec, que és el sistema de fiscalització, que com a exconseller de Treball ho hauria de conèixer. Això no és una UGE, una empresa pública; aquí hi ha una fiscalització posterior a través d'auditoria que segurament i jo voldria que s'hagués detectat si no hagués sortit en els mitjans de comunicació, però és un sistema de fiscalització posterior. La funcionària el que fa és agafar les factures, comprovar que quadren les quantitats, veure que hi ha la firma del responsable polític, en aquest cas del Sr. Gerent d'IBATUR, i a partir d'aquí hem d'esperar l'auditoria posterior que es farà durant l'any que ve, i segurament esper, vull creure, que haguessin pogut detectar aquesta irregularitat *a posteriori*. I jo per què les firm? A mi em demana un grup parlamentari aquestes factures, les deman al gerent d'IBATUR, les me pugen dins una carpeta i jo senzillament el que faig és firmar la remissió al Parlament, el mateix que fa la vicepresidenta del Govern, perquè ja li dic que si jo hagués sabut o hagués tengut el més mínim dubte de quins eren els conceptes d'aquestes factures, aquestes factures ja no haguessin arribat aquí perquè ja no s'haguessin imputat mai a les despeses oficials del viatge.

A partir d'aquí jo crec que no ens convendria entrar en un debat de quin és l'ordre, la sistemàtica de la fiscalització de les despeses públiques com vostès han apuntat, tant el Sr. Rosselló com el Sr. Diéguez. Jo crec que no ens convendria, no ens convendria perquè, mirin, jo també he trobat coses. Hi ha, per exemple, i estic segur, no ho sé, vaja, vull creure i vull presumir que s'han retornat aquestes quantitats, però aquí hi ha una factura de la revisió del cotxe particular d'un càrrec públic tramitada per la UGE de la Conselleria de Turisme, d'un Chrysler Voyager. Jo vull creure i vull presumir que s'han tornat aquestes quantitats, però vostè convindrà amb mi que no em donarà lliçons de com es tramiten els fons públics, perquè si jo me'n vaig a revisar el meu cotxe particular, me n'hi vaig i ho pag de la meua butxaca, el que no faig és passar-ho per la UGE de Turisme i després ja ens aclarirem, com si la Conselleria de Turisme fos el meu banc o el meu compte corrent.

De manera que els dic, com els he dit al principi, que estic disposat a assumir les meves disculpes, estic disposat a assumir tot el que he dit fins ara, però a partir d'aquí determinades lliçons no, rotundament no. I parl de la Conselleria de Turisme, però parl d'un govern solidari on hi havia el PSM, Esquerra Unida i el PSOE, i per tant no em parlin de com se sortegen els mecanismes de la UGE perquè en podríem parlar una estona molt llarga, avui i tots els dies que vostès vulguin, tots els dies que vostès vulguin. I no només és la revisió del cotxe, eh?, és fer net el cotxe i moltíssimes altres coses: l'espuma d'afaitar i tot el que vostès vulguin, en podem parlar tot el temps que vostès vulguin. Per tant, d'aquest tema crec que val més que no en parlem. El Sr. Alía se'n duia uns doblers, els passava, els quadrava i hi ha hagut un error pel qual he demanat disculpes.

El tema del guia. Bé, si resulta que el Sr. Alía té dots de predicció o d'endevinació, o tal i tal. Miri, és un costum i és una pràctica habitual de l'IBATUR, però no d'ara, de la legislatura anterior, també, aquests fulls, que varen sortir publicats a un mitjà de publicació com si fossin la prova del delictes. Aquests fulls són els que s'han emprat sempre a IBATUR, fulls que es duen en blanc des de l'origen, des que se surt d'aquí i que allà s'emplen, s'arriba allà i s'emplena la quantitat, es dona a firmar al guia en qüestió, i això s'ha fet sempre, s'ha fet ara, el 2003 i el 2004, però és que també es feia el 2002, el 2001, el 2000 i el 99. Els funcionaris de l'IBATUR o els alts càrrecs se'n duen els fulls i allà s'emplen. Jo si el Sr. Alía havia ja pactat o no prèviament, telefònicament, amb aquell senyor la quantitat ho desconec, però aquests fulls són habituals dels procediments de contracció de guies de l'IBATUR de tota la vida, de tota la vida, i per tant no hi ha dots ni de predicció ni de tal i tal. I en veuran alguns en què l'únic que es diferencia és la firma; la lletra manuscrita és sempre la mateixa: la del funcionari que s'ha desplaçat allà, però del 2001 i del 2002; i què canvia?, la firma del senyor que rep la quantitat, que és el mateix que ha passat en el cas d'aquest guia rus.

Jo no sé, parlant del guia, si a Rússia han pujat o no els preus, ho desconec. Se li varen pagar 1.000 euros per tres dies de feina. El que sí sé és que l'any 2001, per tant tres anys abans, per dos dies de feina a Berlín se'n varen pagar 1.482 d'un guia-intèrpret. No sé si a Moscou o a Berlín hi ha moltes diferències dels preus o no, però aquí hi ha una factura d'un

guia-intèrpret a Berlín per dos dies de 1.482 euros. El nostre va sortir a 300 euros diaris, aquest ha sortit a més de 700 diaris, amb una particularitat, amb una particularitat: el rebut del guia de Berlín no està firmat pel guia, està firmat per l'anterior conseller de Turisme, amb la qual cosa no sabem si el va firmar o no el guia; hi ha un paper del guia amb els honoraris i una firma de l'anterior conseller de Turisme, la comptabilització, però no hi ha cap firma d'aquell guia. Jo vull presumir, perquè no som tan malpensat com vostès, que aquest guia va cobrar i va fer la seva feina, però insistesc: lliçons, les mínimes.

La factura de l'hotel, quines despeses eren? Bé, jo els he explicat que el primer dia vàrem arribar, que vàrem dinar allà, hi havia més gent al marge de la delegació oficial que va dinar amb nosaltres i per tant el Govern, dins les seves atencions protocol·làries i de representació, que també en podem parlar tot el que vostès vulguin i més, va pagar aquest dinar, i el Govern l'horabaixa, si va estar a la cafeteria i va estar amb gent de la delegació de Mallorca i altres personalitats, idò va pagar determinades consumicions a la cafeteria, i el mateix el dinar del divendres, i el mateix el lloguer del centre de premsa que el cap de premsa va utilitzar durant els tres dies per enviar la documentació de premsa cap aquí. I tot plegat va resultar, efectivament, una despesa per persona de 99 euros per dia. Vostès ho troben molt; jo no ho sé, és possible, tot això és discutible, tot això del protocol i de la representació és molt flexible i en podríem parlar moltes estones, però 99 euros per dia... Bé, jo per comparar, perquè puguem comparar i puguem saber si estam molt per damunt del que es feia o molt per davall, jo els puc mostrar..., és curiosa aquesta perquè no entenc jo quina representació i quin protocol està fent una persona quan sopa tota sola, aquest és un sopar d'una persona tota sola a un viatge oficial a un restaurant molt famós de Sant Sebastià, on ell tot sol gasta 110 euros, sopant tot solet a un restaurant, restaurant Arzak, per a majors senyes. Clar, de tot això, creguin-me, en podem parlar tota l'estona que vostès vulguin i més.

Em diu que han desaparegut la pàgina 1 i coses d'aquest estil. Miri, a la factura oficial, a la factura i a la imputació de les despeses figura el total que està a la pàgina 2, però, escolti, com en aquest Grande Albergo de Vesubio de l'any 2001 on va estar allotjat l'anterior conseller, on també només surt, a la liquidació de l'IBATUR, la pàgina 2; com a la liquidació de l'hotel Steingenberger Frankfurter Hof, de Frankfurt, on també només surt la pàgina 2 de la liquidació; com a l'hotel (...) Hotel de no sé quina ciutat és també alemanya, de Berlín, on també només surt la pàgina 2. Idò miri, perquè per ventura, no ho sé, per ventura hem de corregir aquests sistemes, però s'imputa a la pàgina de les despeses oficials el total a la pàgina 2. O com viatges que es feien a Presidència l'anterior legislatura, on surt..., aquí ja no surt ni la factura de l'hotel, aquí se'n van a Cuba i a Santo Domingo i l'únic de què disposam en el Govern és "extres hotel", però de l'agència de viatges d'aquí, i totes les que vulguin, tot això són fulls d'"extres hotel" on no apareix cap tipus de detall d'allò amb què es gastaven aquests doblers.

Per tant en podem parlar tot el que vostès vulguin, perquè clar, si entram a comparar les despeses jo hi estic disposat, jo estic disposat a comparar les despeses. Miri, hi ha hagut tres viatges oficials acompanyant el Mallorca. En el viatge que explicam avui la despesa, com els he dit abans, és de 17.576

euros, sis persones, es va considerar oportuna la presència del president de les Illes Balears, criteri d'oportunitat política; això m'imagín que no és discutible; el cost per persona d'aquest viatge, que n'hi varen anar sis, és de 2.946 euros per persona. Viatge a Londres partit Arsenal-Mallorca; cost octubre de l'any 2001, cost total del viatge 12.433 euros, menys que el de Moscou, però només eren dues persones, 6.216 per persona, 6.216 per persona. Viatge a Alemanya, Gelsenkirchen, partit Schalke 04-Reial Mallorca, setembre del 2001, 14.096 euros; només eren tres persones, 4.698 euros per persona. Volen que continuem parlant d'extres i de despeses de viatges? En podem parlar.

Per què?, per què es disparen aquests preus en aquests viatges per persona? Jo els ho explicaré, jo els explicaré per què es disparen. Nosaltres, com he dit abans, ens vàrem traslladar i ens vàrem moure per la ciutat amb una furgoneta, fins i tot el president del Govern de les Illes Balears es va desplaçar per dins Moscou amb una furgoneta, 471 euros, sis persones tres dies, 471 euros. Gelsenkirchen, viatge per acompanyar el Mallorca contra el Schalke 04: lloguer d'un cotxe a disposició del conseller amb xofer, 1.352 euros, 225.080 pessetes, més un *transfer* que també estava contractat que es veu que no servia, més un *transfer* que ja estava contractat -a nosaltres ens va bastar una furgoneta petita-, hi havia un *transfer* a més de 90.500 pessetes. Només en transport el govern del pacte en aquest viatge es va gastar 310.000 pessetes. Jo per no continuar amb el tema del transport...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí. ...que ens donaria per fer i escriure...

EL SR. PRESIDENT:

Sé que contesta a tots els grups, però...

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí. ...per fer i escriure una tesi doctoral.

Per acabar el tema del transport jo a les fires empr el taxi i moltes vegades, hi ha testimonis, el metro. Aquí cada pic que s'anava a una fira es llogava un cotxe amb xofer, no el president, no el president, i les factures són algunes d'elles de 364.000, de 324.000, n'hi ha una de lloguer de cotxes a Alemanya durant tres dies de quasi un milió de pessetes... Tot el que vulguin i més.

I acab, president, acab, jo tampoc no vull abusar del meu temps. Jo crec que si feim una comparació del que vostès volen posar avui en evidència més enllà del tema de qui hi va anar, qui no hi va anar i com hi anaren, que ja els he dit que ni ho sé ni m'importa, ni ho sé ni m'importa, més enllà d'allò els vull dir que nosaltres en aquest sentit no ens hem d'amagar de res, ni tenim cap tipus de por sota cap dels conceptes. Les despeses

de representació i de protocol són molt flexibles i jo no voldria entrar en aquest debat, però sí que els vull donar una referència, els vull donar almanco una petita referència. L'any 99, el Sr. González Ortea era el conseller de Turisme, es varen gastar en despeses protocol·làries i de representació 2.801.966 pessetes; enguany, l'any 2004, quan ens falten tres mesos per acabar, estam en els 3 milions; per tant estam al nivell de l'any 99. L'any 2000, amb un altre conseller i amb el pacte de progrés en aquestes Illes Balears, en despeses protocol·làries i de representació, i no em facin entrar en el detall, en despeses protocol·làries i de representació se'n varen gastar 7.909.699; el 2001 7.779.065; el 2002, any de festes, no sé quines, però 9.391.240; l'any 2003, i especialment el primer mig any perquè després va tornar el seny, 8.574.675. Vostès per cada un que nosaltres gastam en gastaven tres; vostès varen triplicar la despesa d'aquest tipus d'atencions protocol·làries, dinars, begudes, tot el que vostès hi puguin posar i més. A mi què em conten?, a mi què em conten si això va pujar o no va pujar, Sr. Sampo!, a mi què em conten?, si vostès són catedràtics de l'austeritat amb els doblers que no són seus, clar, amb els doblers que no són seus.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Molt breument, Sr. President, perquè la compareixença del Sr. Conseller no ha sortit del guió que era previsible. Ha convertit la seva compareixença en una interpel·lació a l'oposició, que és allò a què ens té acostumats amb determinats estils, molt propis també de la seva personalitat, que ja tenim clarament coneguda.

Bé, el resultat és que s'ha parlat de tot menys del que s'havia de parlar, del que interessava aquí, del que aquí hem vingut a parlar i s'ha parlat d'altres coses, que és el que volia el Sr. Conseller. Ara es demostra clarament per què s'ha tardat tant de temps a comparèixer, per què s'han posat impediments: perquè en definitiva el que no es vol és assumir la responsabilitat d'un gravíssim error polític que ha comès el Govern de les Illes Balears, que ell, com a responsable, no màxim, perquè per damunt d'ell hi havia el president del Govern en aquest viatge, però el segon responsable, idò senzillament ve aquí a tirar balons fora, a dir si hem dit al Sr. Douglas mafiós -a mi m'agradaria saber, que em tragués on he dit jo que fos un gàngster o mafiós-, a confondre el debat polític amb el debat d'intencions. Evidentment que jo he dit i diré totes les vegades que faci falta que jo no m'hagués gastat els doblers d'aquesta forma amb el tema del Sr. Douglas i amb tot el que això significa, però això és una percepció política. Per què convertir una pregunta sobre..., en atribució d'interpel·lacions? En fi, en definitiva l'actitud pròpia del Sr. Flaquer a la qual ens té acostumats, que és *la mejor defensa, un buen ataque o el interpelador interpelado*.

Molt bé, però el que volem saber és per què varen anar a un lloc públic i aquests doblers es varen imputar a la comunitat, al

Govern, al fons de la comunitat autònoma, qui va anar allà, qui assumeix aquesta responsabilitat i per què es decideix que un error d'aquestes característiques es borra exclusivament amb la dimissió d'una persona que no és el responsable polític d'aquest tema, i per què, havent experiències jurídiques sobrades que quan hi ha un cas d'aquestes característiques la responsabilitat no es lleva sinó que existeix, per què no s'assumeix. No es vol parlar d'aquest tema, es vol parlar d'altres qüestions. Endavant, per mi pot continuar parlant del que vulgui el Sr. Flaquer i quan vulgui, però el que ha de fer, si vol que la ciutadania d'aquestes illes elimini tota ombra de dubtes sobre el que ha passat, és explicar realment el que ha passat i assumir les responsabilitats que corresponen.

Com que tenim temps de continuar parlant d'aquest tema en continuarem parlant, però aquest no és el camí perquè aquesta sigui una compareixença que aclareixi, com pretenia el Sr. Conseller a la seva intervenció inicial esborrar tots els dubtes, per tant passar pàgina i continuar amb un altre tema. Això deixa absolutament obert el tema i així el mantindrem fins que aclarim realment el que hi ha.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Per part del PSM-Entesa Nacionalista, en torn de rèplica té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, es torna excusar, en no donar una informació rellevant en aquest cas, amb el respecte a la vida privada de les persones. El problema és que en un viatge oficial no hi ha vida privada i, sobretot, quan les despeses es carreguen a l'administració pública desapareix la vida privada per entrar en l'àmbit del que és la vida pública. Per tant, des del moment que vostès viatgen en viatge oficial, tota la delegació, i sobretot des del moment que imputen a l'administració unes despeses aquí no hi ha vida privada, hi ha vida pública, i per tant han de donar compte davant els ciutadans, i d'aquí que tots estiguem legitimats per demanar quines són les persones que entraren a aquests... Idò ho ha de saber!, idò ho ha de saber, si no ho sap, i sobretot jo li he demanat, perquè estic en el dret de demanar-l'hi i vostè està en l'obligació de contestar, què va fer vostè dia 25 el vespre des que va acabar el sopar fins que va arribar a l'hotel, perquè a l'hotel no el varen veure; al Sr. Matas sí i a vostè no. Què va fer vostè?, a quina hora se'n va anar a dormir?, mentrestant què va fer?, perquè vostè estava en viatge oficial i ha de respondre a aquest parlament i a tots els ciutadans què va fer vostè en aquestes hores. I això té una repercussió important, perquè si vostè hi era les responsabilitats passen del Sr. Alía a vostè.

Ara dit això jo ja acabaré, però..., el que és inadmissible és el seu to d'avui. És a dir, vostè deia aquí, ens emplaça, ens repta, ens amenaça, ens renya... És a dir, vostès han anat de putes amb els doblers del poble i encara ve aquí a renyar els diputats que li fan preguntes. És que és el súmmum!, és que és el súmmum, això! Han fet el ridícul, han fet fer el ridícul a les Illes Balears, han provocat un escàndol de repercussions internacionals, el més gran de la història de la democràcia en

aquesta terra, basta veure l'expectació que hi ha en els mitjans de comunicació. Ham omplert revistes, televisions, ràdios de tota Europa i ve aquí i ens renya!, en lloc de demanar explicacions i demanar excuses i assumir les responsabilitats.

Jo només li faig una pregunta, perquè a vostè l'hem conegut a l'oposició: què hagués fet vostè al revés? Si vostè avui segués aquí, què faria vostè?, què faria vostè que parla de respecte, que parla de no introduir sospites, que parla de no difamar, que parla de no calumniar. Si vostè ha estat un mestre, aquests quatre anys, i ve aquí i ens ha de donar lliçons? Vaja! Deixi-ho anar, Sr. Flaquer.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Pel torn de rèplica té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Yo no sé si decir si me ha decepcionado la intervención del conseller o si era lo que esperaba, porque hay un cúmulo de emociones encontradas. Yo había escogido tener una intervención de lo más moderado posible, tratar de ser lo más suave posible porque sé que el conseller está pasando un difícil momento desde todos los puntos de vista, y no quería ser alevoso en una posición que me permitía serlo y que me permitía ejercer la labor de la oposición con una dureza que muchos ciudadanos están esperando y que yo no quería tener, pero es vengo y me lo veo venir en un plan absolutamente chulesco, es que viene en un plan absolutamente chulesco, pretencioso e insultante. A mi me ha llamado calumniador, (...) delincuente, eso es lo primero que me ha dicho, y así ¿cómo vamos a acabar? Dígame, Sr. Presidente, ¿cómo vamos a acabar?, si se le permite al conseller, que es un invitado en esta casa, porque aún no conciben que el Parlamento es la casa de los diputados, que venga aquí a insultar a los diputados. Luego pasa lo que nos ha pasado en otras comparencias, pues que acabamos muy mal, y no quiero que acabemos muy mal y trato de impedirlo, pero es que no hay manera.

Usted ha empezado dejando a la Sra. Estarás como una persona que no dice la verdad. Le he preguntado a la Sra. Estarás: "¿Cuántos funcionarios y demás, etc., etc., han dedicado a buscar facturas durante todo este periodo de tiempo?", y dice: "No, eso es una pregunta insultante". Mire, viene con más facturas del pacto que con las de aquí. De aquí sólo tenía que traer una hoja, la hoja primera del Kempinsky y no la trae, y nos trae 50.000 de aquí y de allá. Ha dejado a su vicepresidente como una mentirosa.

Dejó al presidente..., no quiero decir adjetivos, no quiero decir adjetivos porque creo que no se los llega a merecer, los adjetivos que usted ha hecho que le coloquen, y viene aquí a burlarse de todos nosotros. El Sr. Kozhevnikov sabe lo que quiere, sabe que es una persona correcta, etc., etc., y tal y cual; ahora, nos dice que le hemos llamado mafioso, gángster, especulador, y nos reta. ¿Dónde he llamado yo al Sr. Kozhevnikov mafioso, gángster o especulador? Siempre me he referido a él como señor, ni sé si por exceso o por defecto, pero

siempre me he referido a él como..., ni siquiera le he llamado magnate.

Sobre el Rasputín no nos dice quienes van, quienes fueron, quienes estuvieron allí, que es una cosa que todos los ciudadanos quieren saber, no nos lo dice. Sr. Flaquer, quien tiene en su mano la facultad de despejar la duda no puede pedir que la duda le beneficie, y está manteniendo esa duda. Me dice que yo dije que había estado allí un determinado señor de Calvià, yo dije que había gente de Calvià que podía haber estado allí y que habíamos dado instrucciones a nuestros concejales de Calvià que lo investigaran; lo preguntaron, y la respuesta que tuvieron, efectivamente, un señor no estuvo, otro sí que estuvo, estuvo en Moscú me refiero, y otro, que estuvo en Moscú, el señor alcalde, dice que no quiere contestar si estuvo o no estuvo allí porque pertenece a su vida privada, cada ciudadano que juzgue lo que quiera.

¿Cualquier otra información? Nos ha negado prácticamente todo, los gastos a justificar, todos los detalles que le he preguntado, que son detalles meramente administrativos, me los ha negado todos. Y no sabe que si hay una factura de Berlín, poniendo el marcha el ventilador famoso. Se va a enganchar en las aspas de ese ventilador, Berlín usted sabe que es más caro, y usted lo sabe, ¿se acuerda del Bar Salsa, lo recuerdan? El muro de Berlín, Friedrichstrasse, bajo un poco más allá y la Uhlanstrasse, cerca de Check-Point Charly, aún le recuerdan, ¿sabe qué le costó a usted allí las consumiciones que tomó? Dejemos el tema, no nos vayamos de lo que nos interesa aquí ahora, pero, por favor, no utilice la alevosía de las medias verdades. Usted sabe quien fue, a usted le importa y a usted le afecta y su silencio lo demuestra.

Sr. Flaquer, usted ha hundido, ha perjudicado seriamente la imagen de Baleares, ha perjudicado seriamente la imagen del presidente de estas islas, ha perjudicado seriamente la imagen del Gobierno, ya no digo, en atención a otros argumentos que podemos considerar más éticos o más íntimos o como usted quiera decir, pero por el daño que usted ha hecho a todos, tendría usted que asumir responsabilidades. Y por lo menos venir aquí en otro plan, si trata usted de defender que no quiere asumir responsabilidades es usted libre de hacerlo, cada uno que juzgue lo que quiera, pero, por Dios, no venga al Parlamento en ese plan, amenazando, que si tal, que si sacamos esto, que si sacamos lo otro, que si ya veremos si entramos en ese debate, entremos en el debate que quiera, nos da completamente igual. Hubo un Gobierno, ahora hay otro, usted quiere que entremos en debate de gobiernos anteriores, entraremos en debate de gobiernos anteriores si quiere, entraremos en lo que usted quiera, pero ahora, de momento, estamos en éste, y en éste tenía que dar explicaciones y no las ha dado, ni siquiera una miserable factura que le hemos pedido nos la ha querido dar; nos ha dicho que si en otro sitio no estaba, y que nunca sabremos si estaba o no estaba o si la ha hecho desaparecer, nunca lo sabremos, porque yo no me fío de usted; se lo tengo que decir con toda claridad, igual estoy equivocado, pero no me fío, no me fío de lo que pueda hacer con los documentos, no me fío en absoluto. En definitiva, no nos da ni siquiera la primera hoja de la factura del hotel Kempinski, que es un tema que nos podía haber facilitado sin ningún problema y que lo deberían de tener.

Por todo ello creo que la comparecencia, sinceramente, Sr. Presidente, señoras y señores diputados, a mí me ha defraudado, yo creía que íbamos a aclarar cuatro o cinco cosas, que usted iba a defender sus posiciones y que podíamos acabar con un debate tranquilo y sosegado, con independencia de cada uno las opiniones políticas que tuviera, pero si esa es la línea que van a seguir creo que flaco favor le hace a su gobierno y a esta comunidad autónoma.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. I per tancar, en torn de rèplica, té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, vostès, és curiós, es queixen del to, vostès es queixen que el conseller de Turisme es defensi, clar, vostès no pensen ni recorden tot el que vostès han dit, han insinuat i han pregonat durant aquests dos mesos. I és normal i és lògic que quan s'insinuen aquestes coses, un intenti venir aquí preparat i defensar-se. No és ni un to bravejador, ni un to desafiant ni un to reptador, es tracta, senzillament, que compreguin el linxament al qual vostès, durant aquests darrers dos mesos, han sotmès al Govern de les Illes Balears per aquest tema, a la Conselleria de Turisme i a l'IBATUR, i és normal que jo intenti, en aquest sentit, defensar-me.

Que si rept, que si desafii amb el tema del ciutadà rus, però si és que està escrit, Sr. Diéguez, jo no sé si vostè, però el Sr. Sampol es va referir al Sr. Kozhevnikov com a "un possible ús de poder per a un possible tràfic d'influències per l'acceptació d'obsequis d'un magnat estranger que té interessos econòmics a les Illes Balears"; això jo no m'ho he inventat, està escrit a la Diputació Permanent, jo no me referesc a vostè, dic el Sr. Sampol, ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, no mantenguin diàleg, està en ús de la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

... jo m'he referit a tots, a tots, avui el Sr. Rosselló s'ha referit una altra vegada als seus negocis i ha volgut vincular-los fins i tot amb persones que no sé ni qui són, i el dia de la Diputació Permanent ja parlava de "amb interessos immobiliaris importantíssims a Calvià"; jo l'únic que he fet ha estat respondre al que vostès mateixos estan dient, si no he fet res més.

No s'assumeixen les responsabilitats polítiques. La responsabilitat política està assumida, i ho he explicat a la primera intervenció i a la segona, un senyor, l'anterior gerent de l'IBATUR va cometre aquesta equivocació i immediatament, immediatament va assumir la seva

responsabilitat política i, per tant, no entenc per què segueixen dient que aquí no hi ha hagut assumptió de responsabilitats polítiques.

Per què hi anaren, qui hi va anar? Escolti, que no ho sé, vull dir: ho desconec. Ja li he explicat una sèrie de vegades, jo conec el Sr. Alía i sé perfectament que aquesta és una pregunta que per molt que li demani no la contestarà. I per tant, vostès, amb el qui hi va anar i qui no hi va anar podran seguir tenint el tema obert tot el temps que vulguin, però jo els hauré de respondre el mateix: ho desconec. Jo no hi vaig anar i jo, després del sopar, vaig anar a l'hotel. Què me varen veure, que no me varen veure? Mirin, si jo hagués de donar crèdit de tot el que me conten i de tot el que me diuen, jo vaig anar, com li he explicat, a l'hotel, i per tant jo, en aquest sentit, estic absolutament tranquil.

I les despeses es varen imputar equivocadament, segons la versió del Sr. Alía, i per tant no es tracta de despeses oficials, s'han reintegrat en el moment que es detecta l'error.

I per error, miri, allò de la factura de la fulla número, de l'Hotel Kempinski, Sr. Diéguez, és que no hi és, com no hi són d'altres; jo no he anat a cercar, he anat a cercar comparativament què es feia, jo no li he tret res més. Vostès me demanen: què gastaven en aquest viatge? I li he volgut comparar com es gastava en altres llocs, me diuen que he estat reptant, que he estat insultant, no, no, jo he volgut comparar aquest viatge amb altres. Com que han entrat en temes d'atencions protocol·làries i de representació, les he volgut comparar amb les de l'anterior legislatura. I quan me demana per què només apareix la segona pàgina i no la primera? Doncs li dic que és un procediment que s'ha seguit habitualment en aquesta casa, ara i durant l'anterior legislatura.

Sr. Sampol, jo li demanaria que retiràs una sèrie d'expressions que vostè ha dit: de que jo he anat de putes; jo li pregaria, li pregaria que les retiràs. Jo no tenc cap inconvenient a entrar en cap tipus de conflicte amb vostè més enllà del que és el Parlament, jo li demanaria, jo puc comprendre el seu to, puc comprendre i li he dit des del primer moment que deman disculpes pel que ha passat, per la mala imatge que s'ha causat i pel perjudici que s'hagi pogut causar, però m'ha d'entendre, jo crec que vostè ha de retirar aquesta expressió o l'ha de matisar. Tu no pots dir aquí, dins el Parlament, que jo he anat de putes, vostè no ho pot dir, Sr. Sampol, vostè no ho pot dir i vostè tindrà després l'oportunitat de disculpar i retirar aquestes paraules, perquè crec que no s'acomoden ni a la seva manera de ser ni al que és la realitat d'aquests fets, i jo li prec que retiri aquestes paraules.

I m'agradaria centrar, per acabar aquesta intervenció, en el fet de reiterar una vegada més que jo som el primer que he viscut aquest incident desagradable, com vostès es poden imaginar; que he demanat les disculpes pel que ha estat una equivocació i un error en la imputació d'unes despeses públiques. I que voldria, i entenc que no serà així, perquè vostès entenc també que hagin de fer política d'aquest tema, voldria que en aquesta comissió i en el plenari poguéssim parlar de coses que, almanco per a mi, són molt més importants que aquest incident, com és la situació turística d'aquestes illes, la promoció, l'ordenació i altres coses d'aquestes.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Per favor, ... Sí? Sí, Sr. Sampol, per què ... Té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Llegirem el *Diari de Sessions*, les meves paraules, que han estat: "van de putes amb els doblers del poble i encara volen...", etcètera. Allò real és que la delegació o representants de la delegació oficial ...

EL SR. PRESIDENT:

No, però, Sr. Sampol, jo li pregaria, el conseller li ha dit si la volia retirar o no, vostè està en ús de la paraula per dir sí o no, però no me torni obrir un debat perquè si no, no, no, perdoni però el debat el dirigeixo jo.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, mantenc que "la delegació o representants de la delegació oficial del Govern de les Illes Balears en viatge oficial va anar de putes, va anar a un local de putes".

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, d'acord. Passam a la intervenció del Grup Popular que, per intervenir, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Marí Tur.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President. Bé, per part del nostre grup només és donar les gràcies a la compareixença voluntària del conseller de Turisme; agrair-li l'honestedat demostrada per les disculpes ...

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats prec silenci, prec silenci perquè està en ús de la paraula un diputat d'un altre grup.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Sí, jo agrairia que tornàssim al to de moderació i de respecte que es mereix aquesta sala. I continuu dient i agraint al Sr. Conseller les seves explicacions, que han estat clarificadores de tota l'actuació que hi va haver i de tot aquest viatge que hi va haver; agrair-li la feina que ve fent de promoció de les nostres illes i, com també ha dit, tant de bo avui aquí poguéssim estar parlant dels resultats, que de cada vegada són millors, quant a la promoció del turisme, i no estar discutint temes que l'única intenció que es té és de sotmetre'l a vostè a un via crucis, en què ja ha demanat les disculpes que havia de demanar i que d'alguna manera el que es pretén és escampar aquests fets que vostè ha dit i aquest ventilador que s'ha parlat.

El volem encoratjar, des del nostre, a seguir en aquesta línia de feina i de treball que fe fent i en aquesta línia de transparència i d'honestedat que vostè ha demostrat i que ha dit avui a les seves explicacions.

Moltes gràcies i moltes gràcies Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí Tur. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Si no, no és obligació.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Només per agrair el suport del Grup Parlamentari Popular en aquest sentit.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. I una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui, només queda agrair la presència del Sr. Conseller i dels acompanyants.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Bones tardes o bon dia, i gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS